

WPŁYW ZRÓŻNICOWANYCH CZYNNIKÓW W SPÓŁECZNYCH ÓRAZ GENÓTYPU NA ZACHOWANIE SZCZURÓW W PÓDDANYM ODZIAŁYWANIU STRESÓRA; RÓLA DÓBRÓSTANU

Promotor: prof. dr hab. Jan Matysiak

Streszczenie

Wiedza o dobrostanie zwierząt jest stosunkowo „młoda”, lecz obecnie bardzo ważną dziedziną nauki, ze względu na dbałość o jakość życia istot znajdujących się pod kontrolą człowieka. Niniejsza praca składała się z dwóch eksperymentów. W pierwszym przebadano dwa szczepy szczurów: Brown Norway oraz Wistar Albino Glaxo. Sprawdzano jak różny poziom dobrostanu wpływa na zachowanie odmiennych genetycznie szczepów szczurów, poddanych działaniu krótkotrwałego stresora. Eksperyment drugi przeprowadzono na szczurach stada Wistar. Weryfikowano czy przywracanie optymalnej wielkości grupy ma wpływ na zachowanie zwierząt badanych w warunkach zarówno wysoko- jak i nisko lękowych. Wyniki uzyskane w badaniach potwierdzają wagę czynnika genetycznego. Zaobserwowano między innymi różnice międzyszczepowe w zakresie eksploracji w teście otwartego pola i wyniesionego labiryntu krzyżowego oraz aktywności w kamerach samoekspozycyjnych. Zgodnie z przewidywaniami stwierdzono także, że warunki społeczne, w jakich utrzymywane są zwierzęta, mają zasadniczy wpływ na ich zachowanie, przy czym izolacja wydaje się mieć większe znaczenie dla tych zwierząt niż przegęszczenie. Przywracanie optymalnej wielkości grupy może mieć pozytywny wpływ na zwierzęta społeczne, jednak jest to zależne od wielu czynników. Wyniki tej pracy pokazują na przykład, że pobudzenie emocjonalne u zwierząt, które z nadmiernego stłoczenia rozdzielone zostały do komfortowych pod względem liczebności grup, było najwyższe. Ponadto oba eksperymenty wskazują, że krótkotrwały stresor fizyczny imitujący zabiegi hodowlane ma znikomy wpływ na zachowanie zwierząt i to zarówno w dłuższej, jak i krótszej perspektywie. Warto odnotowania jest też to, że te same zwierzęta przejawiać mogą skrajnie różną aktywność, w zależności od tego czy badane są w warunkach nisko- czy wysoko-lękowych.